

בס"ד, ט"ז תמוז תשע"ז

10 יולי 2017

תיק 76060

פסק דין סופי

בעניין שבין

התובעת

הנתבע

גב' פלוני בת זוגו של הנתבע לשעבר מר פלוני בן זוגה של התובעת לשעבר

א. רקע עובדתי

התובעת והנתבע הם בני זוג שהתגרשו, עבור שניהם לא היו אלה הנישואים הראשונים. בני הזוג התגרשו בבית הדין הרבני בירושלים, והם הסכימו שחלוקת הרכוש תבצע בבית דין זה, בהליך במסגרת חוק הבוררות. נחתם הסכם בוררות, הוגשו כתבי טענות משני הצדדים והתקיימו שני דיונים.

בתאריך ז' ניסן תשע"ז הוציא בית הדין את פסק דין חלקי מס' 4 ובו הוכרעו רוב המחלוקות שבין הצדדים, ובסעיף ההחלטות נכתב כך:

1. על פי המידע שבידי בית הדין חייבת התובעת, לנתבע, סה"כ 13,808 ₪.
 2. התובעת רשאית להודיע לבית הדין עד יום ד, כ"ג ניסן תשע"ז, 19.04.17 אם היא עומדת על בקשתה לקבל את דפי החשבון והאשראי של הנתבע.
 3. שני הצדדים רשאים להעיר לבית הדין עד לתאריך הנ"ל על טעויות בנתונים או בחישובים אך לא בהכרעות המשפטיות.
- ב"כ התובעת הודיעה כי היא מבקשת להשיב רק לאחר שהנתבע יודיע מהן השגותיו ותגובותיו לפסק דין חלקי מס' 4. בפסק זה נדון בתגובות הצדדים לפסק דין מס' 4.

ב. שמאות הדירה

בעניין זה דחינו בפסק דין מס' 4 את טענות הנתבע כנגד הערכת השמאי אולם הוספנו עליה 60 אש"ח בגלל השווי האישי של הדירה עבור התובעת שבחרה לשדרג את הדירה. על החלטה זו השיג הנתבע וכתב שבעת ביקור השמאי המטבח לא היה מורכב, ועלות המטבח היתה כ-63 אש"ח, מעבר לכך היו עוד סכומים נוספים, שסך כולם הוא כ-100 אש"ח. לפיכך, יש להוסיף סכום זה להערכת השמאי. התובעת התנגדה וטענה שיש להיצמד לחוות דעתו של השמאי.

בית הדין דוחה את הטענה של הנתבע. השמאי כתב שהוא עצמו העריך את עלות השלמת הדירה (בעיקר השלמת המטבח) בסך 50 אש"ח, וסכום זה קרוב לעלות המטבח ללא

עמוד 1 מתוך 5

שדרוג. ביה"ד הוסיף מעבר לכך עוד 60 אש"ח עבור השדרוגים, סה"כ החליט ביה"ד להוסיף על מצב הדירה בעת שהשמאי ביקר בה 110 אש"ח – יותר ממה שביקש הנתבע, ולכן אין מקום להוסיף עוד מעבר לכך.

ג. הפחתת ריבית והצמדה

הנתבע דרש להפחית מהחשבון את התשלום עבור ריבית והצמדה שמוטל על התובעת, בסך 12,397 ש"ח. ביה"ד דוחה את הטענה. בסעיף ו' לפסק דין חלקי מס' 4 קבע בית הדין כי התובעת תישא בסך **11,090** ₪ בלבד עבור הוצאות על ריבית והצמדה, וגובה הסכום נומק שם. בסעיף ז' לאותו פסק דין הופחת סכום זה מהתשלומים של התובעת עבור הדירה. בית הדין אינו רואה סיבה לבצע הפחתה נוספת.

ד. ההוצאות המשותפות

בסעיף ח' לפסק דין חלקי מס' 4 פסק בית הדין: לאור זאת, כיון שבני זוג כגון אלה שלפנינו נוהגים כשותפים, כל אחד מביא את ההכנסות שלו וכל אחד מוציא את ההוצאות על פי שישקול דעתו. במצב כזה, אין מקום לחשב בדיעבד מי הוציא ועבור מה הוציא, אלא יש מחילה הדדית על כל ההוצאות, למעט רכוש שנצבר. בסעיף י' הוספנו כך:

החלטתו העקרונית של בית הדין היא שיש להבחין בין הוצאות מקובלות במסגרת זוגית, עליהן לא מקובל להתחשבן, לבין הוצאות מיוחדות. הוצאות מקובלות הן קניות שוטפות או מתנות עבור ילדיו של בן הזוג, וכן עזרה פיזית, ובכלל זה הובלות ברכב. כל אלה הן הוצאות שבני זוג נוהגים להוציא מבלי להתחשבן, ולכן הנתבע לא יזוכה בגינן.

הוצאות מיוחדות הן ביצוע תשלומים עבור משפחתו של בן הזוג, כגון, התשלומים שהעביר הנתבע עבור העובד הזר של אמה של התובעת.

משמעות הדברים היא שכן זוג לא יהיה זכאי להחזר עבור הוצאות מקובלות ולא עבור עבודה שביצע עבור בני משפחה של בן זוגו (אף שהיא כרוכה בהוצאות כגון על דלק), אלא רק עבור העברות כספיים לבני המשפחה של בן הזוג. בעקבות זאת, כתב בית הדין שם כך:

הנתבע רשאי להגיש רשימה של תביעות עבור תשלומים מיוחדים כולל פירוט האסמכתאות לתשלומים אלה (בשלב ראשון אין צורך להגיש את האסמכתאות עצמן אלא רק לתאר אותן).

עמוד 2 מתוך 5

כעת נסקור את תגובות הנתבע בעניין זה.

1. הנתבע טוען שביצע הובלות עבור אימה של התובעת – כאמור הוכרע כבר שלא יהיה החזר על כך.

2. הנתבע טוען שנתן כסף מזומן לתובעת – אלו הוצאות מקובלות ולא יהיה החזר על כך.

3. הנתבע טוען שכיוון שביה"ד עצמו מצא טעות בטבלאות בהן התובעת סיכמה את הפעולות בחשבון המשותף יש לבדוק את העניין מחדש. אולם בכל התקופה הארוכה שעמדה לרשותו, ולמרות שכל המסמכים עמדו לפניו הוא לא עשה זאת. בנוסף, העיר הנתבע כי יש להפחית 5886 ₪ מההוצאות המשותפות עליהן הצהירה התובעת.

דיון: ביה"ד כבר כתב כאמור שלדעתו אין מקום לבדוק את פרטי ההוצאות לאור התנהלות הצדדים. החישוב שערך בית הדין היה כדי לסבר את האוזן ולהראות שלא היה כאן צד שניצל את רעהו, ואם כבר הייתה הטיה הרי שהייתה לטובת הנתבע. כאמור, ביה"ד אפשר לצדדים בעניין זה לתקן טעויות חישוב. הערות הנתבע אינן טעויות חישוב אלא בקשה לערער על הכרעת ביה"ד שלא לחשב, ובכך בית הדין לא ידון.

4. הנתבע טוען שהעביר כספים בשלושה מועדים:

1000 ₪ במזומן לרו"ח עבור הגשת דו"ח שנתי עבור התובעת. הנתבעת העבירה דוא"ל מאת רו"ח שבו הוא מכחיש את דברי הנתבע. בעקבות זאת הודה הנתבע כי אכן התשלום לא בוצע.

1458 ₪ בשיק מוסב שנתן לעו"ד עבור ייצוג התובעת במחלוקת בינה לבין בעלה הראשון. התובעת השיבה שלא קבלה כסף ואם קבלה, מן הסתם החזירה. לאחר חילופי דוא"ל, שכללה את הצדדים ואת עו"ד, שבמהלכה סיפק הנתבעת נתונים נוספים אודות השיקים, הודתה התובעת בדוא"ל מתאריך 04.07.17 שאכן הנתבע שילם לעו"ד עבורה, אולם, הדגישה כי היא "כופרת באמירה של [הנתבע] שהוא נהג לשלם בעבורי על פי בקשתי".

3000 ₪ - עבור שכ"ד של אמה של התובעת. הנתבע צירף תכתובת דוא"ל עם המשכירים בה נכתב שהמשכירים אינם זוכרים מי שילם להם. התובעת הכחישה את התשלום.

נמצא אם כן שהתובעת הודתה במקצת (כגון, בתשלום עבור עו"ד). אמנם התובעת כתבה בדוא"ל מתאריך 19.06.17: "באופיי איני אוהבת להיות חייבת ואין ולא היה אדם, שנשארתי חייבת לו כסף". אולם, כבר הכריע ביה"ד כי התובעת נשארה חייבת לנתבע עבור כסף ששילם לעובד הזר של אמה, ואם כן, יתכן מצב בו התובעת נשארה חייבת כסף לנתבע.

במצב בו אדם חייב שבועה ההלכה היא שיש לפשר (שו"ע חו"מ יב, ב). לגבי שיעור הפשרה כתבו אחרונים שיש לפשר בשיעור שלישי ביחס אל הדין (פתחי תשובה חו"מ יב, ג). מבלי

עמוד 3 מתוך 5

להאריך נציין שמסתבר ששיעור הפשרה לגבי חיוב שבועה תלוי במחלוקת ראשונים. יש אומרים שאדם שחייב שבועה הוא בחזקת שחייב הכל אלא שהוא יכול להיפטר בשבועה (ראו למשל רמב"ם שאלה ופקדון ה, ו, שפסק שגם בלא הוה לי למידע חייב לשלם, ויש להאריך בכך הרבה, אך לא כאן), ואז יש לחייבו בשני שלישי. לעומת זאת, יש הסבורים שהוא בחזקת פטור עד שיסרב להישבע (רא"ש בבא קמא ו, טז, שפטר בלא הוה לי למידע), ואז יש לחייבו בשליש בלבד.

בכל מקרה בפשרה יש לשקול גם את המקרה לגופו. במקרה זה סבור בית הדין כי הנתבע דייק יותר מהתובעת, ועל כן יש לתת משקל יתר לגרסתו. לפיכך, התובעת תשלם עבור שטר הדירה שני שלישי דהיינו 2000 ₪.

סך הכל תשלם התובעת לנתבע עבור סעיף זה 3458 ₪.

ה. הוצאות וסיכום

לגבי הוצאות משפט. בבית דין זה נהוג שכאשר הצדדים מתנהלים באופן הגון אגרת בית הדין מתחלקת באופן שווה. ככלל כך היה במקרה שלפנינו, למעט טענות מסוימות של התובעת שהתבררו כלא-נכונות. ולכן, כיוון שהתובעת שילמה 1774 ₪ עבור אגרה, היא תקבל החזר בסך 500 ₪ מהנתבע.

התובעת הודיעה בדוא"ל מתאריך 04.07.17 כי היא מוותרת על זכותה לקבל את דפי החשבון של הנתבע, ולכן נושא זה ירד מהפרק.

לפיכך, ע"פ פס"ד חלקי 4 חייבת התובעת לנתבע 13,808 ₪.

ע"פ פסק דין זה התובעת חייבת לנתבע עוד 3,458 ₪ עבור הוצאות.

הנתבע חייב לתובעת 500 ₪ עבור החזר אגרת בית הדין.

סה"כ התובעת חייבת לנתבע 16,766 ₪.

לסיום, בית הדין רוצה להוסיף בנימה אישית שלמיטב התרשמותו שני הצדדים הם אנשים טובים מאד, ושניהם ניסו בתום לב לבנות בית מחדש אלא שהדבר לא עלה בידם. בית הדין מציע לצדדים לסיים את העניין לא רק במובן המשפטי אלא גם בליבם, ולהמשיך קדימה.

החלטות

1. התובעת, תשלם לנתבע סך 16,766 ₪.

2. התשלום יבוצע תוך 35 יום מהתאריך הנקוב על פסק הדין.

3. ניתן לערער על פסק דין חלקי מס' 4 ועל פסק דין זה תוך 30 יום מהתאריך הנקוב

על פסק הדין.

ההחלטה התקבלה ביום ט"ז תמוז תשע"ז, 10 יולי 2017.

עמוד 4 מתוך 5

בזאת באנו על החתום

הרב עדו רכניץ

הרב יוסף כרמל, אב"ד

הרב חיים בלוך

עמוד 5 מתוך 5

משרד ראשי: רח' ברוריה 2, ת.ד. 8178 ירושלים 91080 P.O.B 8178 Brurya St. **Main Office:**
טל' 02-5371485 Tel פקס 02-5379626 Fax www.erezhemdah.org beitdin@erezhemdah.org ע"ר מס' 580120780

Founders: The Bellows Family, Chicago, Illinois